

Děti, dneska jsme v biblickém čtení slyšeli o tom, že kněz Zachariáš nemohl mluvit a dával jen lidem znamení. Dělal nějaké posunky. Bylo to něco jako znaková řeč. Umíte nějaké slovo ve znakové řeči?

Jak byste třeba ukázali, že nemůžete mluvit? Představte si, že jste Zachariáš a lidé na vás čekají, že jim něco řeknete a vy nemůžete mluvit. Co byste udělali? Pojdte to předvést. Já umím ve znakové řeči slova: „ahoj“, „němý“, „Bůh“, „radost“, „kněz“

Takže ruce můžeme používat i k mluvení. Jak ještě požíváme ruce ve vztahu k druhým lidem? Třeba na pozdrav... si podáváme ruce. Nebo si podáváme ruce, když chceme někomu popřát, pogratulovat. Potřese se rukama. Nebo můžeme zamávat si při setkání nebo při loučení. Rukama se vítáme i loučíme, zdravíme, gratulujeme...

A co to znamená, když o někom řekneme, že má prázdné ruce? Něco důležitého mu v životě chybí. Kdo měl v našem příběhu z evangelia prázdné ruce?

Zachariáš a Alžběta byli staří manželé a neměli děti. Neměli ani jedno dítě, které by chovali a vychovávali. Jako by jim v životě zůstaly prázdné ruce. Mohli to vnímat jako projev toho, že na ně Pán Bůh zapomněl. Dítě je dar od Pána Boha, a když někteří rodiče neměli děti, tak z toho byli smutní.

A přece Zachariáš s Alžbětou nepřestali doufat a očekávat Boží jednání. Zachariáš byl kněz, vyprávěl lidem o všem, co pro jejich národ Pán Bůh udělal, učil je poznávat Boží vůli. Dokonce to jeho jméno „Zachariáš“ znamená, že Hospodin pamatuje. Hospodin pamatuje na člověka. A Zachariáš s Alžbětou zůstali otevření vůči Božímu jednání. Měli k Bohu nastavené ruce a očekávali, že Bůh bude jednat v jejich životech i v jejich národě. To je vlastně význam toho, že byli spravedliví. Důvěřovali Bohu.

Boží lid, Izrael, očekával už dlouho naplnění Božích zaslíbení. Ale mnozí lidé v jejich době si říkali, že teď už Pán Bůh nemluví tak, jako mluvil kdysi skrze proroky. A už ani žádného proroka nečekali. Bylo to, jako by si dali ruce do kapes. Už nečekali, že by mohli od Boha ještě něco dobrého dostat. Děti, dejte si taky ruce do kapes.

Myslím, že v tom byl rozdíl mezi Zachariášem s Alžbětou a ostatními lidmi v jejich době. Zachariáš a Alžběta stále Bohu věřili. A jejich víra je nezklamala. Stalo se to právě tehdy, když Zachariáš zažil vrchol své kněžské služby.

Kněží, kteří konali službu v chrámě, byli podle svých rodů rozděleni do skupin, které se pravidelně ve službě střídaly. Přišla řada na oddíl, ke kterému patřil Zachariáš. Rozloučil se tedy se svou ženou a zamířil do chrámu. A vždycky se jeden z kněží vylosoval, který měl vejít dovnitř, do chrámu a tam zapálit kadidlo na oltáři a pronést modlitby.

Představuju si to tak, že byly lístečky a na nich napsaná jména všech kněží, kteří konali v ten čas službu, a jedno jméno se vytáhlo. A ten pak mohl vstoupit do svatyně. Děti, zažili jste někdy takovéto losování, byli jste někdy vylosováni? Jako že právě vás vybrali k nějakému úkolu? Představte si, jaké to bylo pro Zachariáše, když uslyšel svoje jméno.

Měl z toho radost? Vnímal to jako poctu? Myslím, že ano. Jeho úkolem bylo vejít až dovnitř, do svatyně a tam zapálit kadidlo na oltáři a vykonat přímluvné modlitby za lid. A potom vyjít ven a dát požehnání lidem, kteří čekali venku. To byl vrchol jeho služby. Zachariáš měl přede všemi opakovat slova, která podle Božího příkazu říkali už Mojžíš a Áron. Slova, která izraelské děti slyšali už od malinka.

Když byl Zacharjáš sám uvnitř, ve svatyni, tak za ním přišel anděl. Oznámil mu, že se jeho ženě Alžbětě narodí miminko. Zacharjáš tím byl velmi překvapený. Tohle opravdu nečekal. Anděl mu oznámil ještě něco víc než zprávu o narození jeho syna. Jejich syn se bude jmenovat Jan a bude významný, bude učit lidi, jak mají správně žít, jak mohou být spravedlivými. Obrazně řečeno, Jan vyndá lidem ruce z kapes, aby je natáhly k Bohu, aby nechali do svých životů vstoupit Pána Boha. Děti, vyndejte si ruce z kapes.

Zacharjáš byl tak překvapený, že tomu, co říkal anděl, nemohl uvěřit. „Skutečně se to stane? To přece není možné! To je proti zdravému rozumu, aby se starým lidem narodilo miminko. Podle čeho to poznám, že to, co mi tu říkáš, je pravda?“

Anděl, jmenoval se Gabriel, však Zachariášovi řekl: „Copak nevíš, že Boží slova platí, že Bůh nemluví jen tak do větru? Hospodin přeci pamatuje na svůj lid. Vzpomeň si na své jméno! A protože jsi neuvěřil Božímu slovu, tak oněmíš a nebudeš mluvit až do té doby, než se vám to dítě narodí.“

Děti, já jsem si hned představil, jak to muselo být pro Zacharjáše těžké, vysvětlit to všechno svojí ženě. Představte si, že Zacharjáš přišel domů a jeho žena se ho ptala: „Tak co, jak ses měl? Jaké to bylo v Jeruzalémě?“ No a Zacharjáš asi moc neovládal znakovou řeč a jeho žena taky né, tak si jen psali vzkazy. Teď hlavně Zacharjáš potřeboval své ženě vysvětlit, že se jim má narodit dítě. Taková velká změna do jejich rodiny. Když se má narodit dítě, tak rodiče se většinou potřebují domlouvat na spoustě věcí.

Kdybyste nemohli mluvit, jak byste někomu řekli, že se mu má narodit dítě? No, zkuste to předvést. Je to těžké, že? Tak vidíte a takhle těžké to měl i Zacharjáš. Ale zase to narození dítěte měla být velká radost, takže se jim podařilo, nějak se na tom domluvit. A to dítě se jim skutečně narodilo a měli z něho velkou radost a dokázali se i domluvit na tom, jak se bude jmenovat. A vy víte, jak se měl ten jejich syn jmenovat. Jak? Ano, jmenoval se Jan. Neměl mít jméno po otci Zacharjáš, ale Jan, i když se tak nikdo z jejich příbuzných nejmenoval.

A my z dalšího vyprávění víme, že tento Jan byl v izraelském národě důležitou postavou. Protože právě on připravoval lidi na to, aby přijali Ježíše jako svého Pána, aby Ježíšovi důvěřovali a stávali se jeho učedníky.

Tento Jan se stal Janem Křtitelem. Tím, kdo pokřtil i Ježíše a řekl o něm, že Ježíš je Božím beránkem, který na sebe vezme hříchy celého světa. Ale to už je jiný příběh.

Ve zpěvníku máme písničku, kterou můžeme vnímat jako slova Jana Křtitele. Slova, která Jan říká svému lidu, svým bratrům a sestrám o tom, že Pán už je blízko, už brzo přijde. A tu písničku si teď společně zazpíváme: Radujte se, bratři – 693